DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 października 1938 r.

Nr 28

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRETY PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIA MINISTRA SKARBU:

662

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 października 1938 r.

o zjednoczeniu Odzyskanych Ziem Śląska Cieszyńskiego z Rzecząpospolitą Polską.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Odzyskane Ziemie Śląska Cieszyńskiego są nierozdzielną częścią Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Ziemie Odzyskane otrzymują wspólny z Rzecząpospolitą Polską ustrój konstytucyjny i wspólną organizację władz.

Art. 3. (1) Ziemie Odzyskane wchodzą w skład województwa śląskiego.

(2) Na ziemie te rozciąga się moc obowiązującą ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny województwa śląskiego.

(3) Do czasu przeprowadzenia wyborów Ziemie Odzyskane reprezentować będą w Sejmie Śląskim czterej posłowie powołani przez Prezydenta Rzeczypospolitej.

Art. 4. Przepisy obowiązujące dotychczas na Ziemiach Odzyskanych należy stosować z uwzględnieniem nowego stanu prawnego.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 października 1938 r. Nr 78, poz. 533).

663

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 października 1938 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na Odzyskane Ziemie Śląska Cieszyńskiego.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na Odzyskane Ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. P. P. P. Nr 21, poz. 67);

2) dekretu z dnia 2 stycznia 1919 r. o używaniu wojska w wypadkach wyjątkowych (Dz. P. P. P. Nr 1, poz. 80);

3) ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o święcie narodowym trzeciego maja (Dz. P. P. P. Nr 38, poz. 281);

4) ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 464);

5) ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 202);

6) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481);

7) ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580);

8) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. o dniach świątecznych (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 928);

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 107, poz. 967);

10) ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681);

11) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465);

12) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705);

13) ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie właściwym dla stosunków prywatnych wewnętrznych. (Prawo prywatne międzydzielnicowe) (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 580);

14) ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie właściwym dla stosunków prywatnych międzynarodowych. (Prawo prywatne międzynarodowe) (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 581);

15) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. o zwolnieniu przedterminowym osób odbywających karę pozbawienia wolności (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 25);

16) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 590);

17) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. o odpowiedzialności Skarbu Państwa za przesyłki pocztowe, telegramy i rozmowy telefoniczne w obrocie wewnętrznym (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 679);

18) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 790);

19) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 855);

20) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 883);

21) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 980);

22) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83);

23) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863);

24) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. o użyciu broni przez organa służby bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 243);

25) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437);

26) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie organizacji więziennictwa (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 272);

27) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 309);

28) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 83, poz. 725);

29) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. Przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 314);

30) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 315);

31) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341);

32) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342);

33) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 349);

34) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365);

35) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 105, poz. 879);

36) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 112, poz. 934);

37) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. Przepisy wprowadzające kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 652);

38) ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o zgromadzeniach (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 450);

39) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks karny (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 571);

40) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572);

41) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 573);

42) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 667);

43) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732);

44) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. Kodeks karny wojskowy (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 765);

45) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. Przepisy wprowadzające kodeks karny wojskowy (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 766);

46) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Przepisy wprowadzające prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 804);

47) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 806);

48) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807);

49) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808);

50) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) wraz z przepisami art. 44 — 54 i art. 200 — 207 prawa karnego skarbowego z dnia 3 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581), przy czym w zakresie przestępstw określonych w powyższych przepisach stosuje się przepisy ogólne i przepisy procesowe prawa karnego skarbowego;

51) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o służbie w Policji Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 662);

52) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 285);

53) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 742);

54) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509);

55) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 834);

56) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Przepisy wprowadzające prawo upadłościowe (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 835);

57) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo o postępowaniu układowym (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 836);

58) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Przepisy o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 837);

59) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o niektórych przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 851);

60) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o ochronie interesów Państwa Polskiego i jego obywateli w stosunkach międzynarodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 22);

61) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249);

62) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z Wolnym Miastem Gdańskiem (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 279);

63) ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 404);

64) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 536);

65) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. Kodeks wojskowego postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 537);

66) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. Przepisy wprowadzające prawo o ustroju sądów wojskowych oraz kodeks wojskowego postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 538);

67) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. o Polskim Instytucie Rozrachunkowym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 582);

68) ustawy z dnia 23 kwietnia 1937 r. o Święcie Niepodległości (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 255);

69) ustawy z dnia 7 kwietnia 1938 r. o ochronie imienia Józefa Piłsudskiego, Pierwsze-

go Marszałka Polski (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 219);

70) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220);

71) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462);

72) przepisów o państwowych organach publikacyjnych.

Art. 2. Stosunki i stanowisko prawne osób pozostających w służbie Państwa na obszarze Odzyskanych Ziem Śląska Cieszyńskiego określają przepisy polskie.

Art. 3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozciągnięciem powyższych aktów ustawodawczych na Odzyskane Ziemie.

Art. 4. (1) Na Odzyskane Ziemie rozciąga się właściwość miejscową Sądu Okręgowego w Cieszynie.

(2) Tworzy się w okręgu Sądu Okręgowego w Cieszynie trzy nowe sądy grodzkie: w Boguminie, Frysztacie i Jabłonkowie.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 października 1938 r. Nr 78, poz. 534).

664

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 października 1938 r.

o przerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czesko-słowacką.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Przelicza się w stosunku 16 złotych za 100 koron czeskich następujące zobowiązania opiewające na walutę czesko-słowacką:

1) daniny publiczne i inne świadczenia publicznoprawne, przypadające do zapłaty na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego;

2) zobowiązania osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego, wobec osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w obrębie całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej;

3) zobowiązania osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w obrębie całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, wobec osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

Art. 2. Wpisy w księgach publicznych, dotyczące zobowiązań wyszczególnionych w art. 1, podlegają z samego prawa przerachowaniu według stosunku określonego w tymże artykule.

Art. 3. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) nie stosuje się w przypadkach objętych art. 1 i 2 dekretu niniejszego.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości do częściowego lub zupełnego zniesienia moratorium płatniczego, obowiązującego na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

Art. 5. (1) Po dniu 17 października 1938 r. korona czeska przestaje być prawnym środkiem płatniczym na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

(2) Płatne daniny i zobowiązania objęte dekretem niniejszym mogą być zapłacone do dnia 17 października 1938 r. również koronami czeskimi.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 2— Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 października 1938 r. Nr 79, poz. 535).

665

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1938 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Japonią z dnia 19 września 1938 r. o zniżkach celnych na pewne towary japońskie.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Japonią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 19 września 1938 r., o zniżkach celnych na pewne towary japońskie.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 października 1938 r. Nr 77, poz. 532).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 665).

Przekład.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr P. V. 82/Jap/1/1/38

Panie Ambasadorze,

Biorąc pod uwagę życzenia wyrażone przez Ambasadę Japońską w Warszawie w toku rozmów, które miały miejsce ostatnio między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Ambasadą Japońską w sprawie zniżek celnych na pewne towary specyficznie japońskie, mam zaszczyt zakomunikować Waszej Ekscelencji co następuje:

1. Rząd Polski udzieli niżej wymienionych zniżek celnych na następujące towary specyficznie japońskie, w przypadku ich przywozu na obszar celny polski:

Poz. tar. celnej polskiej	Nazwa towarów	Cło od 100 kg w złotych
z 89 p. 3 z lit. a	Środek do tępienia owadów „Katol" w oryginalnym opakowaniu powyżej 35 kg	150.—
257 z p. 2	Kawior czerwony	200.—
258 z p. 2	Kraby, przyrządzone w jakikolwiek sposób, w opakowaniu hermetycznym	500.—
z 712 z p. 2 i ewentualnie uwaga 2 oraz z 715 i ewentualnie p. 24 uwag ogólnych do Działu VIII	Kimona z haftami wykonanymi przędzą z jedwabiu naturalnego,—szychem na tkaninach niedrukowanych z jedwabiu naturalnego, chociażby przybrane haftem — odprawiane przez Urząd Celny w Warszawie . . . od sztuki	30.— dla kontyngentu 1.000 sztuk rocznie

2. (a) Postanowienia powyższe wejdą w życie poczynając od daty ustalonej później przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Ambasadę Japońską w Warszawie i pozostaną w mocy aż do dnia 31 grudnia 1939 r.

(b) W przypadku gdyby postanowienia te nie były wypowiedziane na trzy miesiące przed datą ich wygaśnięcia, przewidzianą w ustępie poprzednim, ważność ich będzie uważana za przedłużoną milcząco na nowy okres jednego roku i tak dalej.

(c) Postanowienia wyżej wspomnianego punktu 1 będą stosowane prowizorycznie poczynając od 25 dnia po dacie noty niniejszej.

Proszę Waszą Ekscelencję, by zechciał mi potwierdzić odbiór niniejszej noty.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ambasadorze, zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

Warszawa, dnia 19 września 1938 r.

Szembek

Jego Ekscelencja
Pan Shuichi Sakoh
Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Japonii
w Warszawie.

AMBASADA JAPONII
Warszawa.

Warszawa, dnia 19 września 1938 r.

Panie Ministrze,

Mam zaszczyt potwierdzić Waszej Ekscelencji odbiór Jego noty z dnia dzisiejszego, dotyczącej zniżek celnych na pewne towary specyficznie japońskie, a w której to nocie zechciał Pan zakomunikować mi co następuje:

1. Rząd Polski udzieli niżej wymienionych zniżek celnych na następujące towary specyficznie japońskie, w przypadku ich przywozu na obszar celny polski:

Poz. tar. celnej polskiej	Nazwa towarów	Cło od 100 kg w złotych
z 89 p. 3 z lit. a	Środek do tępienia owadów „Katol" w oryginalnym opakowaniu powyżej 35 kg	150.—
257 z p. 2	Kawior czerwony	200.—
258 z p. 2	Kraby, przyrządzone w jakikolwiek sposób, w opakowaniu hermetycznym	500.—
z 712 z p 2 i ewentualnie uwaga 2 oraz z 715 i ewentualnie p. 24 uwag ogólnych do Działu VIII	Kimona z haftami wykonanymi przędzą z jedwabiu naturalnego,—szychem na tkaninach niedrukowanych z jedwabiu naturalnego, chociażby przybrane haftem — odprawiane przez Urząd Celny w Warszawie . . . od sztuki	30.— dla kontyngentu 1.000 sztuk rocznie

2. (a) Postanowienia powyższe wejdą w życie poczynając od daty ustalonej później przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Ambasadę Japońską w Warszawie i pozostaną w mocy aż do dnia 31 grudnia 1939 r.

(b) W przypadku gdyby postanowienia te nie były wypowiedziane na trzy miesiące przed datą ich wygaśnięcia, przewidzianą w ustępie poprzednim, ważność ich będzie uważana za przedłużoną milcząco na nowy okres jednego roku i tak dalej.

(c) Postanowienia wyżej wspomnianego punktu 1 będą stosowane prowizorycznie poczynając od 25 dnia po dacie noty niniejszej.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

S. Sakoh

Jego Ekscelencja
Jan Szembek
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Warszawa.

666

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1938 r.

o dodatkowym kredycie na rok 1938/39 na zaangażowanie urzędników ryczałtowych w urzędach zagranicznych.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939 r. w grupie A „Administracja", w części 5 „Ministerstwo Spraw Zagranicznych", w wydatkach zwyczajnych, w dziale 3 „Urzędy zagraniczne", w § 10 „Urzędy dyplomatyczno - konsularne" dodatkowy kredyt w kwocie 90.000 zł na zaangażowanie 30 urzędników ryczałtowych w urzędach zagranicznych w związku z wykonywaniem ustawy z dnia 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 191).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 6 października 1938 r. Nr 229, poz. 499).

667

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 października 1938 r.

o przemiale pszenicy i żyta oraz o wypieku pieczywa.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2) lit. a) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla obrotu handlowego wolno mleć pszenicę tylko na mąkę gatunków odpowiadających standartom giełd krajowych.

§ 2. (1) Zakazuje się przemiału żyta na mąkę gatunków niższych (ciemniejszą) aniżeli 55-procentowego przemiału oczyszczonego ziarna.

(2) Przemiał żyta na mąkę różnych gatunków w granicach 55-procentowego przemiału nie podlega ograniczeniom.

(3) Przemiał żyta na mąkę razową, stanowiącą 95-procentowy wymiał z oczyszczonego ziarna, jest dozwolony.

§ 3. (1) Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, przeznaczonego do spożycia w miastach, mąki nie odpowiadającej normom przewidzianym w §§ 1 i 2.

(2) W zakładach tych może być wytwarzane pieczywo bądź jednogatunkowe (pszenne, żytnie), bądź mieszane (pszenno-żytnie).

(3) Pieczywo z wyjątkiem bułek powinno być oznaczane nazwą mąki, z której zostało wytworzone (np. chleb żytni pytlowy 55%, chleb pszenno-żytni), przy czym dopuszcza się co do pieczywa pszennego i pszenno-żytniego— poza tym oznaczeniem — umieszczanie nazw szczególnych, jak np. chleb nałęczowski, pomorski itp.

§ 4. Zakazuje się używania otrąb żytnich jako podsypki przy wypieku pieczywa.

§ 5. Przemiał pszenicy i żyta, jak również przerób i wszelkiego rodzaju wypiek przeznaczony: 1) na wywóz za granicę lub do W. M. Gdańska, 2) na cele wskazane przez władze wojskowe, 3) dla potrzeb we własnym gospodarstwie producentów lub pracowników rolnych — nie podlega ograniczeniom.

§ 6. Władze administracji ogólnej mają prawo:

1) żądać wyjaśnień od osób i zakładów zajmujących się przemiałem pszenicy lub żyta w celach przemysłowych, handlujących mąką pszenną lub żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę pszenną lub żytnią na pieczywo i inne artykuły spożywcze oraz posiadających na składzie takie mąki lub artykuły spożywcze z nich wyrabiane;

2) wstępu w obecności właściciela zakładu lub upoważnionego przedstawiciela do lokalów przemysłowych, handlowych składów i zakładów w pkt 1) wymienionych.

§ 7. Na opakowaniu mąki w obrocie handlowym należy podać nazwę młyna, procentowość wymiału oraz w przypadkach przewidzianych w § 5 — jej przeznaczenie.

§ 8. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia, podlega w drodze administracyjnej, w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462), karze aresztu do 3 miesięcy lub

grzywny do 3.000 zł, przy czym może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 9. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 465).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 października 1938 r. Nr 79, poz. 537).

668

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 września 1938 r.

o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla Oddziału Urzędu Celnego w Wilnie — Wilno — lotnisko w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie ustala się godziny urzędowe — codziennie z wyjątkiem niedziel od godz. 9 — 10.30 i 13 — 14.

Ponadto przewiduje się odprawy w przypadkach lotów nadzwyczajnych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 453) w poz. 23 wykazu urzędów celnych okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie, zmienionej częściowo zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1938 r. (Monitor Polski Nr 114, poz. 184 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 15, poz. 380).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 12 października 1938 r. Nr 234 ,poz. 514).

669

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 października 1938 r.

ustalające dalszą listę agentów dewizowych.

Na podstawie art. 5 ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę agentów dewizowych:

Spółdzielczy Bank Udziałowy, Spółdz. z ogr. odp. w Suwałkach,

Spółdzielczy Bank Rolniczo-Handlowy w Nisku,

Bank Ludowy, Spółdz. z odp. nieogr. w Piekarach Śląskich,

Kasa Spółdzielcza z odp. nieogr. w Rudziszkach,

Kasa Stefczyka, Spółdz. z odp. nieogr. w Kamieniu Koszyrskim,

Kantor Wymiany K. K. O. miasta Wilna w Landwarowie,

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Strumienia w Strumieniu,

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu ostrołęckiego w Ostrołęce,

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu dębickiego w Dębicy,

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu kobryńskiego w Kobryniu.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 13 października 1938 r. Nr 235, poz. 515).

670

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 października 1938 r.

ustalające dalszą listę agentów dewizowych.

Na podstawie art. 5, ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę agentów dewizowych:

Towarzystwo Oszczędności i Zaliczek, Stow. zarejestr. z nieogr. poręką — w Cieszynie Zachodnim.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bogumina — w Boguminie.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Frysztatu — we Frysztacie.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Jabłonkowa — w Jabłonkowie.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Orłowa — w Orłowej.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 października 1938 r. Nr 239, poz. 529).

671

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 3 października 1938 r.

w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. o wypuszczeniu I serii 4% państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 194), zostało w dniu 1 października 1938 r. wylosowanych do umorzenia 30 obligacji po 10.000 zł w zł. każda, na ogólną sumę nominalną 300.000 zł w zł., oznaczonych następującymi numerami:

Nr Nr	Nr Nr	Nr Nr
121	1613	5553
561	1829	5864
633	2120	6009
687	3165	6324
771	3244	6431
1274	3863	6446
1291	3919	6653
1452	4898	6675
1550	4907	6729
1563	5345	6998

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 października 1938 r. Nr 231, poz. 507).

672

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 4 października 1938 r.

o wylosowaniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P, Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania w okresie czasu od dnia 1 do 29 września 1938 r. umorzone we wszystkich 10-ciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

NNr	Data wylosowania	NNr	Data wylosowania
1150	15.IX. 1938 r.	23740	15.IX. 1938 r.
1204	15. „ „	24763	1. „ „
2745	1. „ „	25347	8. „ „
3034	22. „ „	25416	15. „ „
3946	29. „ „	25727	1. „ „
4278	8. „ „	26223	29. „ „
4902	22. „ „	26340	1. „ „
5399	8. „ „	30214	15. „ „
6467	29. „ „	30498	22. „ „
7099	29. „ „	33419	8, „ „
9774	29. „ „	33743	29. „ „
13239	15. „ „	34614	22. „ „
15155	1. „ „	36012	8. „ „
16734	29. „ „	36474	15. „ „
16781	22. „ „	37436	22. „ „
17474	8. „ „	37752	1. „ „
18363	22. „ „	38793	1. „ „
18818	8. „ „		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 października 1938 r. Nr 231, poz. 508).

673

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 516 (do art. 52, 58, 66 u. o. s.). Pismo sporządzone według wzoru załączonego do wykładni niniejszej ma być w zakresie opłat stemplowych traktowane w sposób następujący:

1) Oświadczenie Bazylego Naliwki, iż zgadza się na uchylenie w stosunku do niego orzeczenia władzy ziemskiej, zatwierdzającego go jako nabywcę działki utworzonej w drodze parcelacji, nie podlega opłacie stemplowej. Naliwka bowiem tym oświadczeniem nie przenosi żadnego uprawnienia na Woźniaka; Naliwka zrzeka się prawa, które nabył wobec Skarbu Państwa i to zrzeczenie się uzależnia od warunku zawieszającego, mianowicie od orzeczenia, którym prawo do danej działki zostanie przez władzę ziemską nadane Woźniakowi. Władza ziemska jednak nie jest obowiązana przekazać działkę Woźniakowi, lecz może przez nieprzyjęcie owego warunku spowodować, że zmiana w osobie uprawnionego nie nastąpi;

2) Jakkolwiek pismem, o którym mowa Naliwka nie zobowiązuje się do przeniesienia na

Woźniaka własności działki jako całości, to jednak zobowiązuje się przenieść, mianowicie sprzedaje Woźniakowi (pod wyżej wymienionym warunkiem zawieszającym): a) części danej nieruchomości wytworzone inwestycjami, dokonanymi przez Naliwkę (budynki, studnie, mostki, drogi, rowy itp.), b) ruchomości (inwentarz żywy i martwy, zapasy zboża oraz prawo do zwrotu zaliczki na poczet ceny nabycia działki). Oświadczenie wymienione pod a) podlega opłacie stemplowej w wysokości 4% (art. 52 i 58 ust. 1 u. o. s.) od kwoty 2.200 zł (2.000 plus 200). Oświadczenie wymienione pod b) podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% (art. 66 u. o. s.) od kwoty 1.250 zł (250 plus 800 plus 200) (L. D. V. 47434/5/37).

Załącznik do wykładni Nr 516.

I. P. Bazyli Naliwka oświadcza, iż został zatwierdzony na działkę Nr 12 o obszarze 8.4320 ha z majątku państwowego Byteń, w powiecie słonimskim i wprowadzony w posiadanie tej działki przez Komisarza Ziemskiego w dniu 1 września 1929 r. lecz nie uzyskał jeszcze od Skarbu Państwa przewłaszczenia tej działki. Dalej p. Bazyli Naliwka oświadcza, iż wpłacił tytułem zaliczki ceny kupna tej działki 250 zł i otrzymał z b. Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grodnie pożyczkę na zagospodarowanie w wysokości 1.500 zł, z której to pożyczki spłacił 300 zł.

II. Po wyjaśnieniu powyższego p. Bazyli Naliwka oświadcza, iż zgadza się na uchylenie w stosunku do niego orzeczenia b. Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grodnie, zatwierdzającego go na wymienioną wyżej działkę pod warunkiem, że na nabywcę tej działki zostanie zatwierdzony przez właściwą władzę p. Piotr Woźniak.

III. Jednocześnie p. Bazyli Naliwka oświadcza, iż odstępuje p. Piotrowi Woźniakowi: A. a) prawo do wpłaconej na poczet ceny sprzedażnej wymienionej działki zaliczki w sumie 250 zł; b) znajdujące się na działce, a stanowiące własność odstępującego p. Bazylego Naliwki: 1) inwentarz, składający się z konia, 3 krów, maciory z prosiętami, 10 sztuk drobiu i inwentarza martwego, jak wóz, pług, brona, radło, który szacuje na sumę 800 zł; 2) zasiewy i zapasy, a mianowicie: 3 ha żyta, 1 ha owsa, które szacuje na sumę 200 zł; c) prawa do wzniesionych kosztem i staraniem ustępującego: budynków domu mieszkalnego, obory, studni, jednej szalowanej deskami, jednego mostka drewnianego, które szacuje na sumę 2.000 zł; d) prawa z tytułu dokonanych przez ustępującego p. Bazylego Naliwkę na działce robót, które wpłynęły na podniesienie się wartości tej działki, a mianowicie: przekopanie rowu wzdłuż całej łąki, które szacuje na sumę 200 zł; B. a) wszelkie obowiązki wynikające z posiadania tej działki a w szczególności: obowiązek zapłacenia za użytkowanie działki przez ustępującego p. Bazylego Naliwkę od dnia wejścia jego w posiadanie tej działki z uwzględnieniem dokonanych już wpłat z tytułu tego użytkowania oraz obowiązek uiszczenia zaległych za czas posiadania tej działki przez ustępującego p. Bazylego Naliwkę podatków, składek ubezpieczeniowych z tytułu ubezpieczenia budynków, które to sumy wynoszą łącznie 500 zł; b) oprócz tego p. Bazyli Naliwka oświadcza, iż wobec wyrażenia przez Urząd Wojewódzki w Nowogródku zasadniczej zgody na przejęcie przez nowonabywcę długu wobec Skarbu Państwa z tytułu wymienionej wyżej, a niespłaconej reszty pożyczki na zagospodarowanie p. Bazyli Naliwka przekazuje p. Piotrowi Woźniakowi do zapłaty ten dług wraz z wszelkimi zaległymi należnościami w wysokości 1.200 złotych.

IV. Umówioną cenę z tytułu przekazania p. Piotrowi Woźniakowi wymienionych w p. III niniejszego ruchomości i praw przy uwzględnieniu przekazanych jednocześnie obowiązków z tytułu posiadania działki i udzielonej ustępującemu p. Bazylemu Naliwce pożyczki na zagospodarowanie ustala p. Bazyli Naliwka na sumę 1.750 zł.

V. P. Piotr Woźniak oświadcza, że akceptuje warunki powyższej oferty, a w szczególności zgadza się na wymienioną w p. IV niniejszego cenę 1.750 zł, przy czym nadmienia, że jest mu wiadomo, iż przedmiotem niniejszej tranzakcji nie jest ani ziemia, ani inna własność Skarbu Państwa na działce się znajdująca i że ustalony wyżej szacunek ruchomości i praw nie obowiązuje Skarbu Państwa przy ustalaniu należności za nie w razie odebrania w przyszłości p. Piotrowi Woźniakowi posiadania działki z jakiegokolwiekbądź powodu oraz, że cena i inne warunki nabycia tej działki od skarbu Państwa podlegają ustaleniu w orzeczeniu z art. 61 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, ustalającem przeniesienie prawa własności działki.

VI. Obie strony oświadczają, iż zgadzają się, że umowa niniejsza będzie ich wiązała w stosunku do Skarbu Państwa z chwilą złożenia jej przez którąkolwiek stronę do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku względnie Starostwa w Słonimiu.

Umowa niniejsza będzie bezskuteczna w razie odmowy ze strony Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku zatwierdzenia na nabywcę wymienionej wyżej działki p. Piotra Woźniaka zamiast p. Bazylego Naliwki.

674
OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 października 1938 r.

L. D. V. 23626/2/38

w sprawie opodatkowania kwot, otrzymywanych na utrzymanie od sądownie rozłączonego małżonka.

Kwoty, otrzymywane na utrzymanie od sądownie rozłączonego małżonka, są dochodem podatkowym w myśl art. 19 ustawy.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 22 czerwca 1938 r. L. Rej. 4621/37 i 5990/37.

— — — — — — — — — — — — — — —

Przedmiotem sporu jest kwestia, czy kwoty otrzymywane przez skarżącą od męża na utrzymanie, stanowią dochód podlegający u niej opodatkowaniu.

Otóż, jeżeli — jak w danym wypadku zdaje się przyjmować pozwana władza — małżonkowie są sądownie rozłączeni, to trafne byłoby stanowisko władzy pozwanej, że otrzymywane przez skarżącą od męża sądownie rozłączonego alimenty stanowią dochód w rozumieniu art. 19 ustawy o państwowym podatku dochodowym. Na zasadzie bowiem art. 3 ustawy o państwowym podatku dochodowym podlegają opodatkowaniu między innymi dochody z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych. Według art. 19 ust. 1 ustawy za dochód z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych uważa się m. in. „renty i dochody z innych praw majątkowych", do których § 38 rozporządzenia wykonawczego poz. 298/21 wzgl. § 35 rozporz. wyk. poz. 769/34 zalicza w szczególności „wszelkie inne, powtarzające się periodyczne świadczenia i wsparcia wszelkiego rodzaju, o ile świadczący zobowiązał się ważnie do ich wypłacenia, albo też jest do tego obowiązany na mocy ustawy lub wyroku sądowego, jak alimentacje itp.". Zaliczenie alimentacyj, polegających na tytule ustawowym lub orzeczeniu sądowym do dochodu z praw majątkowych, zgodne jest z dyspozycją art. 19 ustawy, gdyż nie zachodzą tu elementy, uzasadniające z mocy pozytywnego przepisu prawa traktowanie takiego wydatku jako formy ponoszenia kosztów wspólnego gospodarstwa domowego, a zatem kosztów uznawanych przez ustawę o państwowym podatku dochodowym za świadczenia, nie będące po stronie korzystającego z nich dochodem podatkowym. O ile bowiem chodzi o separację, to odpada z natury rzeczy kryterium łącznego gospodarstwa domowego, a zatem dochód pobierany na zasadzie prawa unormowanego wyrokiem sądowym nie różni się niczym od dochodów płynących z innych analogicznych uprawnień, których wspólna charakterystyka polega, w ogólnym ujęciu, na ich pewnej wartości majątkowej.

W każdym razie nieuzasadniony jest podniesiony przez skarżącą zarzut podwójnego opodatkowania. Według bowiem stałej judykatury Najwyższego Trybunału Administracyjnego ustawa o państwowym podatku dochodowym wyklucza jedynie podwójne opodatkowanie jednego i tego samego podmiotu podatkowego, ale nie wzbrania opodatkowania tych samych materialnie dochodów u różnych podmiotów.

W związku z powyższym również okoliczność, że mąż skarżącej w złożonym przez siebie zeznaniu o dochodzie nie żądał odliczenia omawianych kwot i został od nich opodatkowany, nie uzasadniałaby sama przez się zwolnienia skarżącej od opodatkowania tych kwot.

Inaczej natomiast przedstawiałby się stan rzeczy, gdyby małżonkowie nie byli sądownie rozłączeni. Kwoty, które mąż wydatkuje ze swego dochodu na utrzymanie żony, sądownie nierozłączonej i prowadzącej z nim wspólne gospodarstwo domowe, niewątpliwie nie stanowią dochodu żony w rozumieniu art. 6 ustawy, bez względu na to, czy mąż poszczególne wydatki bezpośrednio sam pokrywa, czy też kwoty potrzebne na ich pokrycie daje żonie, a ten stan sprawy nie doznaje istotnej zmiany w wypadku, gdy żona sądownie nierozłączona, z jakichkolwiek powodów mieszka osobno.

— — — — — — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom Skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

675
OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1938 r.

L. D. V. 24912/2/38

w sprawie przychodów z wyrębów leśnych.

Przychody z wyrębów leśnych w świetle art. 7 ustawy o podatku dochodowym.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 2 września 1938 r. L. Rej. 3498/36.

— — — — — — — — — — — —

Jak z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia widać, pozwana władza nie uznała, że w konkretnym przypadku sprzedaż drzewostanu wiąże się ze spieniężeniem majątku, i że zachodzą warunki zastosowania art. 7 ustawy, gdyż sprzedaż nastąpiła w roku 1929, zaś eksploatację przeprowadzono dopiero w roku 1932 a wprowadzenie włościan w posiadanie gruntów poleśnych nastąpiło w roku 1934. Powyższe stanowisko władzy nie da się atoli utrzymać w

świetle motywów wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z 1 grudnia 1937 L. Rej. 3882/36, 3885/36 i 5131/36 (OPA Nr 2110/38), wydanego w analogicznej sprawie, w którym Trybunał wypowiedział pogląd, że termin, w którym ma nastąpić usunięcie drzewostanów i wprowadzenie serwitutantów w posiadanie, nie może wpłynąć na istotę transakcji, polegającej na likwidacji źródła dochodu, byleby istniał związek przyczynowy między sprzedażą drzewostanu a uprzednią czy jednoczesną sprzedażą czy wyzbyciem się gruntu spod lasu, jako źródła dochodu. Na motywy tego wyroku Najwyższy Trybunał Administracyjny powołuje się w sprawie niniejszej na zasadzie § 57 swego regulaminu (poz. 968/32 Dz. Ust.).

Skoro tedy władza wychodząc z mylnych założeń prawnych, nie ustosunkowała się należycie do żądania skarżącego uznania transakcji, o którą w rozpoznawanej sprawie chodzi, za spieniężenie mienia, wolne od opodatkowania podatkiem dochodowym, to Najwyższy Trybunał Administracyjny dopatrzył się w tym istotnej wadliwości postępowania i uchylił zaskarżone orzeczenie na zasadzie art. 84 p. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym poz. 806 Dz. Ust. zarządzając w myśl art. 95 tegoż rozporządzenia zwrot opłaty od skargi.

— — — — — — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom Skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

676

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1938 r.

L. D. V. 24634/2/38

w sprawie odsetek pokrytych drogą ich skonwertowania na pożyczkę długoterminową.

Odsetki pokryte drogą ich skonwertowania na pożyczkę długoterminową nie podlegają odliczeniu na mocy art. 10 ustawy o podatku dochodowym.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 20 czerwca 1938 r. L. Rej. 434/37.

— — — — — — — — — — — — — — —

Skarżący wykazał w odliczeniach od ogólnego dochodu sumę odsetek, zapłaconych przez siebie od długu hipotecznego, wykazując pokrycie tych odsetek w miarodajnym okresie gospodarczym pismem Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, stwierdzającym pokrycie tych odsetek drogą ich konwersji na pożyczkę długoterminową na mocy rozporządzenia Prezydenta R. P. z 27 października 1932 poz. 810 Dz. Ust. Władza pozwana nie uwzględniła tego odliczenia, motywując swą decyzję tym, że sam fakt skonwertowania odsetek nie może być uznany za faktyczne poniesienie wydatku w rozumieniu art. 10 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym.

Na zarzuty skargi rozważył Najwyższy Trybunał Administracyjny co następuje:

Stanowisko władzy pozwanej, iż pokrycie wydatku na odsetki drogą ich skonwertowania na pożyczkę hipoteczną nie stanowi „faktycznego poniesienia" tego wydatku jest uzasadnione. Konwersja tego rodzaju stanowi wprawdzie nowację istniejącego zobowiązania, skutkując jego umorzenie na równi z zapłatą (art. 263 kod. zob.) jednak ustawa o podatku dochodowym, żądając dla uznania wydatków odliczalnych w myśl art. 10 ich faktycznego poniesienia, nie operuje prawnym pojęciem zapłaty lub umorzenia zobowiązania, lecz ujmuje fakt poniesienia wydatku od strony gospodarczej. Gospodarczo zaś konwersja długu nie jest jego zaspokojeniem, lecz jedynie odroczeniem lub zmianą terminów i sposobu spłaty.

Faktyczne zatem poniesienie wydatku na zapłatę skonwertowanych na samoistny dług odsetek od zobowiązania hipotecznego nastąpi dopiero w miarę umarzania tego nowego długu, — a nie już w momencie jego zaciągnięcia.

Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił tedy skargę, jako nieuzasadnioną.

— — — — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki*

677

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 października 1938 r.

L. D. VI. 11215/3/38

w sprawie przemiału zboża na potrzeby wojska oraz kontroli wojskowych magazynów mąki i piekarń wojskowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział

Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Ponieważ przemiał zboża, dokonywany w młynach wojskowych wyłącznie na potrzeby wojska, podlega kontroli władz wojskowych niezależnie od przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 447) i rozporządzenia z dnia 19 sierpnia 1938 r. w sprawie wykonania powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr 61 poz. 477), Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Przypadającą na podstawie powyższej ustawy opłatę od mąki, wytworzonej w młynach wojskowych, uiszczają zarządcy właściwych składnic materiału intendenckiego gotówką w kasach właściwych terytorialnie urzędów skarbowych za każde 10 dni z dołu, przedstawiając w kasie urzędu skarbowego przy dokonywaniu wpłaty dwa egzemplarze wykazu przemiału, prowadzonego w wspomnianych młynach na podstawie osobnych przepisów władz wojskowych.

Na drugiej stronie obu egzemplarzy wymienionego wykazu zarządcy składnic materiału intendenckiego wyszczególniać będą następujące obliczenie: ilość kg mąki, podlegającej opłacie, oraz wysokość opłaty, przypadającej od tej ilości mąki. Obliczenie to będzie stwierdzane podpisami osób, sporządzających wykaz przemiału.

Jeden egzemplarz wykazu przemiału kasa urzędu skarbowego zatrzyma, drugi zaś po odnotowaniu na nim pozycji wpłaty oraz po zaopatrzeniu go w odcisk datownika wyda wpłacającemu wraz z pokwitowaniem kasowym. Drugi egzemplarz wykazu przemiału wraz z powyższą adnotacją kasy będzie służył dla organów kontrolujących jako dowód uiszczenia przez odnośny młyn wojskowy należnej opłaty od mąki.

2) Worki z mąką, pochodzącą z młynów wojskowych i przeznaczoną na potrzeby wojska, nie będą zaopatrywane w etykiety i plomby, przewidziane w §§ 19 i 27 przytoczonego wyżej rozporządzenia, a waga poszczególnych worków z taką mąką może być inna, aniżeli przewiduje przepis § 30 ust. 1) tego rozporządzenia.

3) Zamiast księgi obrachunkowej według wzoru Nr 11 do § 56 ust. 1) powołanego na wstępie rozporządzenia młyny wojskowe prowadzą wykazy przemiału, o których mowa w punkcie 1) niniejszego okólnika, i „dziennik młyna wojskowego", przewidziany oddzielnymi przepisami władz wojskowych.

4) Przy kontroli transportu mąki, pochodzącej z młynów wojskowych, organa skarbowe powinny sprawdzać na podstawie zewnętrznych oznaczeń, znajdujących się na workach z taką mąką, lub na podstawie dokumentów przewozowych, czy dana przesyłka mąki rzeczywiście pochodzi z młyna wojskowego i czy jest przeznaczona dla wojska.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

a) wojskowe młyny podlegają nadzorowi władz i organów skarbowych na ogólnych zasadach, ustalonych w zacytowanych na wstępie przepisach, z uwzględnieniem postanowień niniejszego okólnika;

b) wojskowe magazyny mąki i kaszy oraz piekarnie wojskowe podlegają nadzorowi jedynie władz wojskowych, natomiast nie podlegają nadzorowi władz i organów skarbowych lub administracji ogólnej;

c) do zapasów mąki i kaszy, znajdujących się w dniu 5 września rb. w magazynach i piekarniach wojskowych, nie mają zastosowania przepisy § 59 wymienionego wyżej rozporządzenia wykonawczego z dnia 19 sierpnia 1938 r. (zgłoszenie, przepisowe opakowanie oraz zaopatrzenie w etykiety i plomby);

d) przemiał zboża na potrzeby wojska w młynach prywatnych oraz uiszczenie opłaty od mąki, wytworzonej w tych młynach na potrzeby wojska, ma się odbywać na ogólnych zasadach, ustalonych w przepisach o środkach finansowych na kształtowanie cen artykułów rolniczych.

Podsekretarz Stanu:
(—) K. Morawski.

678

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 października 1938 r.

L. D. VI. 2994/2/38

w sprawie wydawania zezwoleń na odstępowanie wywaru uzyskiwanego przy produkcji spirytusu w gorzelniach rolniczych do zużycia w gospodarstwach niepołączonych z tymi gorzelniami.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych oraz Rejonów Kontroli Skarbowej.

W związku ze zwiększającym się zapotrzebowaniem na spirytus w ogóle, a na spirytus niekonsumcyjny w szczególności oraz równoległym wzrostem produkcji spirytusu, niektóre gorzelnie rolnicze posiadają nadmiar wywaru, który nie może być racjonalnie zużyty w gospodarstwach połączonych z tymi gorzelniami.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform

Rolnych upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki) do udzielania, poczynając od kampanii 1938/39 do odwołania, zezwoleń na odstępowanie wywaru do zużycia w gospodarstwach nie połączonych z gorzelniami rolniczymi na następujących warunkach:

1) zezwolenia, o których mowa, będą wydawane z powołaniem się na niniejsze upoważnienie, na przeciąg jednej kampanii i tylko tym gorzelniom, które oprócz spirytusu na poczet kontyngentu zakupu produkują spirytus bądź na dodatkowe zapotrzebowanie (na tzw. „dług turecki"), bądź na cele niekonsumcyjne, bądź na obydwa cele razem;

2) zezwolenie będzie uprawniało do odstępowania nadwyżki wywaru ponad tę ilość, którą zgłosi przedsiębiorca gorzelni, jako ilość zużywaną w gospodarstwie połączonym z gorzelnią. Zgłoszona ilość wywaru na własne potrzeby nie może być mniejsza od tej przybliżonej ilości wywaru, jaką gorzelnia otrzyma w danej kampanii przy produkcji spirytusu na kontyngent zakupu;

3) w podaniu o udzielenie zezwolenia winien przedsiębiorca gorzelni wymienić:

a) wysokość ustalonego dla gorzelni kontyngentu zakupu w danej kampanii oraz ilość spirytusu na inne cele (dodatkowe zapotrzebowanie, cele niekonsumcyjne i ew. na potrzeby własnego gospodarstwa),

b) datę rozpoczęcia odstępowania wywaru,

c) stan inwentarza własnego ewentualnie także służby dworskiej (osobno ilość bydła dorosłego i jałowizny powyżej 1 roku) i dzienną normę wywaru w litrach, jaki będzie wydawany we własnym gospodarstwie na 1 sztukę bydła dorosłego i jałowizny, ilość dzienną wywaru, otrzymywanego przy produkcji spirytusu i maksymalną dzienną normę wywaru odstępowanego innym gospodarstwom ponad ilość zarezerwowaną dla własnego inwentarza, a obliczoną przy zachowaniu warunku, o którym mowa w p. 2.

Dla orientacji podaje się, że norma dzienna zużycia wywaru na 1 sztukę bydła dorosłego wynosi w przybliżeniu 40 l, dla jałowizny powyżej 1 roku — 20 l, oraz że norma wywaru otrzymywanego przy produkcji 1 litra 100^0 spirytusu wynosi przeciętnie 12 l.

Gdyby data rozpoczęcia odstępowania wywaru i maksymalna dzienna norma wywaru (p. „c"), nie mogły być zawczasu ustalone w podaniu, mogą być zgłoszone dodatkowo kierownikowi Rejonu Kontroli Skarbowej przed rozpoczęciem wydawania wywaru. Odpowiednie pouczenie winno być zamieszczone w zezwoleniu;

4) przedsiębiorca gorzelni, który otrzymał zezwolenie na odstępowanie wywaru, obowiązany będzie prowadzić ewidencję gospodarstw otrzymujących wywar i ilości odstępowanego wywaru;

5) zezwolenie traci swą ważność w razie przekroczenia jego warunków z chwilą stwierdzenia tego przekroczenia. Od tego czasu obowiązuje gorzelnię w całej rozciągłości przepis § 98 rozp. Min. Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746), a w razie naruszenia go stosują się konsekwencje przewidziane w § 99 tego rozporządzenia. Ostrzeżenie to winno być zamieszczone w zezwoleniu.

Ponowne udzielenie zezwolenia na odstępowanie wywaru gorzelni, która je utraciła, wymaga zgody Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych (art. 33 ust. 3 rozp. Pr. Rz. z dnia 11 lipca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586).

Podania o odstąpienie wywaru, które nie będą mogły być załatwione pozytywnie w ramach niniejszego upoważnienia, lub też które nadawałyby się do odmownego załatwienia, należy przedstawiać do decyzji Ministerstwa Skarbu.

Postanowienia niniejszego okólnika nie odnoszą się do odstępowania wywaru, otrzymywanego przy produkcji spirytusu z żyta na dodatkowe zapotrzebowanie w kampanii 1938/39. W tym szczególnym wypadku sprawę wydawania zezwoleń na odstępowanie wywaru normuje p. 7 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 12 września 1938 r. Nr D. VI. 11371/2/38.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

679

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 października 1938 r.

L. D. VI. 9692/1/38

w sprawie soli rybackiej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W związku z postanowieniami rozdziału IV rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż sól rybacka, o której mowa w tym rozdziale, może być sprzedawana tylko na potrzeby przedsiębiorstw rybackich i chłodni dla solenia ryb i krabów podczas połowów względnie w bazach połowów. Dla innych celów, w szczególności

dla przyrządzania wzgl. przerabiania ryb i krabów może być używana tylko sól kuchenna.

Wyrażoną powyżej zasadę należy przestrzegać w przyszłości przy udzielaniu zezwoleń na nabywanie soli rybackiej.

Jednocześnie Ministerstwo uchyla postanowienia okólnika z dnia 19 kwietnia 1934 r. L. D. VI. 3893/1/34 w sprawie soli dla przemysłu rybnego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 12, poz. 159), wydanego z uwzględnieniem nieaktualnego już stanu prawnego i faktycznego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

Komunikat Ministerstwa Skarbu
o zaginięciu pieczęci urzędowej z napisem „Ochrona Skarbowa 355".

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż rewident skarbowy Antoni Szczygieł z Brygady Ochrony Skarbowej w Siedlcach zgubił pieczęć urzędową do laku z napisem „Ochrona Skarbowa 355".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 19 października 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	90 27	89,80
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,31 1/2	5,29
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,25 1/2	5,23
Floreny holenderskie	100 Fl.	290,74	289,00
Franki francuskie	100 Fr.	14,28	14,18
Franki szwajcarskie	100 Fr.	121,40	120,60
Funty angielskie	1 Ł.	25,48	25.32
Funty palestyńskie	1 Ł.	25,20	24.50
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	100,25	99,75
Kor cz.-sł. odc. do 20 kor.	100 K.	10,75	10,40
Korony duńskie	100 K.	113 80	112,95
Korony estońskie	100 K	—	—
Korony norweskie	100 K.	129,08	127,10
Korony szwedzkie	100 K.	131,39	130,40
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	20,20	19,60
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,25	11,00
Marki niemieckie	100 Mk.	—	—
Pengö węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie	100 Szyl.	—	—

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	290,00	290,74	289,26
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Bruksela	100 Blg.	90 05	90,27	89,83
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,25	99,75
Helsinki	100 Mk.	—	11,25	11,19
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K	113,50	113,80	113,20
Kowno	100 Lit.	—	—	—
Londyn	1 Ł	25,41	25,48	25,34
Madryt	100 Pes.	—		—
Mediolan	100 Lir.	—	28 12	27,98
Montreal	1 Dol.	—	5,27 1/4	5,24 3/4
Nowy Jork	1 Dol.	5,31 7/8	5,33 1/8	5,30 5/8
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,32	5,33 1/4	5,30 3/4
Oslo	100 K.	127,75	128,08	127,42
Paryż	100 Fr.	14,24	14,28	14,20
Praga	100 K.	18,28	18,33	18,23
Ryga	100 Łat.	—	—	-
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	131,05	131,39	130,71
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	25,48	25,34
Wiedeń	100 Szyl.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	121,10	121,40	120,80
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	92,00	89,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.